

Förord

I juli 2000 beslutade regeringen att omvandla den svenska närvaron i Istanbul. Tanken är att ett institut skall inrättas. Jag fick i oktober i uppdrag att lämna förslag till hur detta institut, eller center som jag föredrar att kalla det, bäst skall kunna utformas för att fördjupa de svenska kontakterna med det turkiska samhället.

Att ändra den diplomatiska representationens karaktär har förorsakat offentlig diskussion och många brev från kultur- och näringslivet till regeringskansliet. Jag har även sett som min uppgift att finna lösningar på hur svenska befintliga intressen i Istanbul kan tillvaratas på ett bra och effektivt sätt.

Dagligen har jag haft samtal och möten med representanter för dem som direkt eller indirekt berörs av beslutet om den svenska närvaron i Istanbul. Jag vill särskilt nämna Styrelsen och Forskarkollegiet för Svenska forskningsinstitutet i Istanbul, SIDA, Exportrådet, näringslivsrepresentanter, Svenska Institutet i Stockholm och Rom och berörda statsråd och/eller statssekreterare. Jag har naturligtvis varit i Istanbul och samtalat med olika intressenter. Enligt direktiven skulle erfarenheter från Svenska institutet i Alexandria inhämtas vilket jag gjort på plats. För att förklara mina förslag för den turkiska regeringen har jag i slutet av utredningsarbetet besökt Ankara.

Stockholm i januari 2001

Anita Gradin

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

Sammanfattning _____	3
Anrika förbindelser _____	4
Varför omvandling? _____	5
Utvecklingssamarbete _____	5
Turkiet och EU _____	7
Turkiet och närliggande regioner _____	8
Svensk officiell närvaro idag _____	8
Framtiden: Center som del av lönat konsulat _____	9
Centrets verksamhet _____	10
Ämnesområden för centret _____	12
Centrets ledning och personal _____	13
Målgrupp och önskat resultat för centret _____	15
Lönat konsulat _____	16
Fastigheten _____	17
Finansiering _____	18
Utvärdering och revision _____	19
Relation till Turkiet _____	19
Bilaga: Förslag på tjänster _____	21

Sammanfattning

I Istanbul inrättas ett center som skall främja kontakterna mellan Sverige och Turkiet samt Turkiets strävan mot EU-medlemskap. Centret bör också ha regionala fokus på t.ex. Balkan och Centralasien.

Ämnesområdena för centret skall rymmas inom de biståndspolitiska målen, kompletterat med Köpenhamnskriterierna för medlemskap i EU. Samarbetet med Turkiet förklaras bättre av ordet partnerskap än biståndsbegreppet. Tänkbara ämnen för centret är frågor om demokrati, miljö, asyl och migration, frihandel, jämställdhet, folkrörelsearbete, krishantering på Balkan, mm. Verksamheten består av t.ex. seminarier eller konferenser där centret kan fungera som mötesplats för kunskaps- och erfarenhetsutbyte.

Centret blir en del av ett svenskt lönat konsulat. Chefen för centret kallas direktör och utses av regeringen. Direktören anmäls som kulturattaché. Ytterligare två utsända programhandläggare anställs samt lokalanställd personal. Centret får en styrelse men följer i övrigt sedvanliga administrativa rutiner inom utrikesförvaltningen. Verksamheten bedrivs i den fastighet där generalkonsulatet nu finns och finansieras av biståndsmedel.

Det lönade konsulatet leds av en utsänd tjänsteman som blir myndighetschef och kallas konsul. Hon/han har asyl- och migrationspolitiska arbetsuppgifter och bör bistås av en viseringstjänsteman och av lokalanställda viseringsassistenter. Dessa tjänster bör kunna finansieras genom anslaget för utrikesförvaltningen och anslaget för invandrare och flyktingar.

Svenska forskningsinstitutet i Istanbul ingår inte i centret utan knyts formellt till konsulatet. Likaså knyts Exportrådets handelskontor till konsulatet och chefen för handelskontoret anmäls som handelssekreterare.

Anrika förbindelser

Historiskt sett har svensk-turkiska förbindelser ett långt förflutet. Svenska statens äldsta tomt utomlands inköptes i mitten av 1700-talet i Turkiets och numera även Europas största stad, Istanbul. Under 1700-talet ingick Sverige och Turkiet kommersiella och försvarspolitiska överenskommelser. Ett vänskapsavtal mellan Sverige och den nya turkiska republiken slöts 1924.

Kulturellt sett har kontakterna varit intensiva de senaste årtiondena. Svenska forskningsinstitutet i Istanbul grundades 1962. Många turkiska medborgare har utvandrat till Sverige av ekonomiska och/eller politiska skäl. Cirka 35 000 personer som bor i Sverige är födda i Turkiet. Av dessa är närmare 20 000 svenska medborgare. Uppskattningsvis 170 000 svenskar besöker årligen olika turistmål i Turkiet.

Under 1990-talet har de ekonomiska förbindelserna ökat. Den svenska exporten till Turkiet uppgår nu till 10 miljarder kr (1999). Svenskt näringsliv är framgångsrikt och Turkiet är den 15:e största exportmarknaden för Sverige att jämföras med 33:e plats 1993. Turkiet och Sverige har en gemensam kommitté för ekonomiskt och kommersiellt samarbete, s.k. blandkommission, som möttes i december

2000. Vid flera stora turkiska samhällsprojekt i t.ex. infrastruktur utnyttjas svenskt kunnande.

Varför omvandling?

Anledningen till regeringsbeslutet i juli 2000 att omvandla närvaron i Istanbul är att regeringskansliet måste minska sina kostnader. Samtidigt såg man möjligheten att genom utvecklingssamarbete grunda ett center för ökade samhällskontakter mellan Sverige och Turkiet.

Turkiets status som kandidatland för medlemskap i EU innebär att Turkiets relationer med Sverige och övriga EU kommit in i en ny fas. Sverige har inriktat sitt utvecklingssamarbete på frågor kring demokratin och rättssamhället. I ljuset av Turkiets kandidatstatus kommer utvecklingssamarbetet att breddas och centrets verksamhet blir en god bas för det ökade engagemanget.

Centret skall fungera som mötesplats och förmedlare av idéer och det skall vara ett komplement till det redan etablerade Svenska forskningsinstitutet i Istanbul.

Utvecklingssamarbete

Turkiet är ett DAC-land (Developing Assistance Committee är OECD:s biståndskommitté) och aktiviteter här kan därför bli föremål för satsning genom anslaget för internationellt bistånd. Att grunda ett center kan ses som ett led i en aktiv svensk utrikespolitik.

Det övergripande målet för svenskt utvecklingssamarbete är att höja de fattiga folkens levnadsnivå. Målet delas in i sex delmål och centret blir alltså ett sätt att främja de av riksdagen fastställda delmålen för utvecklingssamarbete, såsom att bidra till: resurstillväxt; ekonomisk och social utjämning; demokratisk samhällsutveckling; ekonomisk och politisk självständighet; framsynt hushållning med naturresurser och omsorg om miljön samt jämställdhet mellan kvinnor och män.

För att främja exempelvis demokratisk samhällsutveckling kan en institutionsutvecklande biståndsinsats, t.ex. en seminarieriserie, vara relevant. I detta sammanhang kanske man hellre använder ordet partnerskap än bistånd. Det handlar om att föra en dialog och om ett ömsesidigt givande och tagande.

Handelsfrågor har en nära anknytning till utvecklingssamarbete. Svensk handelspolitik vill främja en öppen handel med rättvisa spelregler.

Svensk utrikes- och säkerhetspolitik vill förebygga, hantera och finna hållbara lösningar på dagens konflikter, exempelvis på Balkan. Här bör nämnas vikten av stöd till regionalt samarbete och insatser som gör det möjligt för länder att utbyta erfarenheter och lära av varandra.

Det kan noteras att SIDA får regeringens uppdrag att utarbeta en landstrategi för Turkiet. Denna strategi och vår föreslagna omvandling bör ses i ett helhetsperspektiv.

Turkiet och EU

Turkiet antogs som kandidatland för medlemskap i EU i december 1999. För medlemskap krävs att kriterier antagna av Europeiska rådet i Köpenhamn 1993 är uppfyllda. Det politiska kriteriet innebär att ett land måste vara en fungerande demokrati och ett rättssamhälle som respekterar de mänskliga rättigheterna och garanterar respekt för och skydd av minoriteter. Det ekonomiska villkoret innebär att landet måste ha en fungerande marknadsekonomi och det administrativa kriteriet kräver att landet måste ha en administrativ förmåga med myndigheter som kan hantera EU:s regelverk. För att inleda reella medlemskapsförhandlingar krävs att de politiska kriterierna är uppfyllda.

Den svenska hållningen är att Sverige och övriga EU verkar för att unionen inom en snar framtid skall kunna välkomna kandidatländerna som nya medlemmar. För detta krävs omfattande stödinsatser i kandidatländerna samtidigt som det ställer krav på unionen att fungera även med kraftigt utökat medlemsantal. För 2000 har EU avsatt cirka 170 miljoner euro till insatser i Turkiet och ett omfattande lånepaket erbjuds via Europeiska investeringsbanken.

I november 2000 presenterade kommissionen sitt förslag till ett partnerskap för Turkiet. I partnerskapsdokumentet anges vilka förändringar ett kandidatland måste fokusera sig på för att kunna uppfylla kriterierna för EU-medlemskap. För Turkiets del gäller det bl.a. reformer som bidrar till att uppfylla det politiska kriteriet.

Turkiet och närliggande regioner

Turkiet har cirka 64 miljoner invånare och landets yta är ungefär 1½ gånger Sveriges storlek. Det finns ett antal religioner, kulturer och folk representerade i Turkiet, förutom turkar finns bl.a. kurder, grekiskt ortodoxa, armenier, judar, syriskt ortodoxa och assyriskt kristna.

I Turkiets omedelbara närhet finns regioner som är ytterst intressanta för omvärlden, bl.a. ur fredssträvande synvinkel. Turkiet är beläget bredvid Södra Kaukasus och nära Centralasien . Det finns social, kulturell och språklig gemenskap mellan Turkiet och flera av folken i dessa regioner. Turkiet är pådrivande i Svartahavsrådet.

Det finns starka historiska och kulturella band mellan Turkiet och balkanländerna och folken i denna region. Det osmanska väldet på Balkan förknippas ännu idag med turkarna. Turkiet har fortfarande och kommer förmodligen att ha en inflytelserik position i regionen. Därför är det viktigt att Turkiet finns med i de internationella ansträngningarna att bevara en mer varaktig fred och stabilitet på Balkan. Turkiet, liksom Sverige, anser att varaktig fred och stabilitet på Balkan kan åstadkommas genom regionalt samarbete.

Svensk officiell närvaro idag

Generalkonsulatet med två utsända tjänstemän och 9 lokalt anställda är beläget i det så kallade Svenska palatset i Istanbul. Svenska Forskningsinstitutet i Istanbul är idag knutet till generalkonsulatet och verksamheten bedrivs i den intilliggande byggnaden Dragomanhuset.

Både Svenska palatset och Dragomanhuset ägs av Statens fastighetsverk. Forskningsinstitutet finansieras till största delen av utbildningsdepartementet och med visst norskt bidrag. Även Exportrådets handelskontor är formellt knutet till generalkonsulatet men med kontorslokal några kilometer därifrån.

Framtiden: Center som del av lönat konsulat

När utredningsarbetet inleddes framstod flera alternativ för framtida närvaro som möjliga. I början var det exempelvis aktuellt att ett annat nordiskt land förmodligen skulle kunna överta Sveriges visumhantering. Då skulle det av det skälet kanske varit möjligt att föreslå att ett honorärkonsulat öppnas.

En betydande begränsning var också tidsaspekten. Att exempelvis förhandla fram och ratificera ett bilateralt avtal med Turkiet om ett center skulle förmodligen ta lång tid. Under tiden skulle Forskningsinstitutet ha saknat legal status.

Att bara ha ett bilateralt avtal och ingen diplomatisk representation skulle i dagsläget innebära svårigheter för våra svenska företag. Svensk officiell närvaro i Istanbul är angeläget för Sveriges näringsliv bl.a. eftersom en viktig del av det ekonomiska samarbetet kommer till stånd genom offentlig upphandling.

I direktiven till utredningen står att den nya organisationen skall ingå som en del i den svenska utrikesrepresentationen. Mitt förslag är att ett center grundas som är en del av ett svenskt lönat konsulat. Med lönat konsulat menas att konsuln är utsänd från Sverige. Officiell närvaro

underlättar kontakter med turkiska myndigheter och företag. God viseringsservice är viktigt från främjandesynpunkt.

Konsuln är chef för denna utlandsmyndighet. Hon/han skall utöver sedvanliga myndighetschefsuppgifter ägna sig åt migrationsfrågor. Jag anser att centrets chef måste koncentrera sig på att bygga upp centrets verksamhet och alltså inte bör vara myndighetschef.

Jag har förstått att Svenska forskningsinstitutet i dagsläget inte är intresserat av att ingå som en del i centret. Däremot ställer man sig positiv till ett nära samarbete med centret. För att Forskningsinstitutet skall kunna verka kommer det formellt att knytas till konsulatet. I detta sammanhang vill jag uppmana Forskningsinstitutet att få en klar arbetsgivarroll och på sikt ordna en egen legal status i Turkiet.

Enligt direktiven borde Exportrådets handelskontor anmälas inom den nya organisationen så att dess verksamhet kan fortsätta på samma formella grund som hittills. Genom att formellt vara knutet till det nya konsulatet, på samma sätt som Forskningsinstitutet, är handelskontorets intressen tillgodosedda. Ett alternativ hade kunnat vara att placera handelssekreteraren både vid ambassaden i Ankara och vid handelskontoret i Istanbul. Turkiska utrikesministeriet har dock låtit mig förstå att en sådan propå skulle ha mottagits negativt av Turkiet.

Centrets verksamhet

Centret blir formellt en del av konsulatet och är således en del av utrikesförvaltningen. Sedvanliga administrativa rutiner för

regeringskansliet, exempelvis vid bokföring och upphandling, skall följas.

En chef utses för centret och skulle gentemot de turkiska myndigheterna kunna anmälas som kulturattaché.

Enligt direktiven bör centrets verksamhet bidra till stärkta relationer mellan Turkiet och Sverige och främja Turkiets strävan mot EU-medlemskap. Jag föreslår att centret också får regionala perspektiv med sikte på exempelvis Balkan, Centralasien och delar av Mellanöstern. Centret bör kunna vara en mötesplats och bas för idéutbyte när det gäller t.ex. konfliktlösning i närområdet.

Verksamheten skulle bedrivas genom att centret anordnar seminarier, konferenser, föreläsningar mm. Programverksamheten torde årligen kosta c:a 5 - 6 miljoner kr. I dagsläget är det inte aktuellt att föreslå att centret håller på med egen forskningsverksamhet med forskare direkt knutna till centret. Däremot skulle det säkerligen vara värdefullt om gästforskare verkar vid centret under en viss tid och deltar i något av centrets aktiviteter.

Centret skall fungera som en katalysator och ta initiativ till diskussioner. Rollen som samordnare är också viktig och centret måste fungera som en slags mötesplats med lotsservice. Att bedriva egen forskning blir för resurskrävande, men däremot att förmedla forskningsrön blir en angelägen uppgift för centret.

Centret skulle kunna benämnas "The Istanbul Centre for Turkish-Swedish Cooperation".

Ämnesområden för centret

Att fylla ett hus med aktiviteter är inte svårt. I detta fall handlar det snarare om att sovra och prioritera bland den uppsjö av ämnen som faller inom centrets mandat. Jag gör här en uppställning, utan prioritetsordning, över tänkbara teman för centrets aktiviteter:

- Frågor kring demokratisk samhällsutveckling, institutionsbyggande, rättssamhället, t ex om hur minoriteters rättigheter skyddas.
- Kunskap om frihandel och mekanismer för en fungerande marknadsekonomi.
- Kunskap kring hur myndigheter skall kunna tillämpa och övervaka EU:s gemensamma regelverk.
- Erfarenhetsutbyte kring utveckling av kommunalt självstyre.
- Frågor kring hur idébundna organisationer kan bli fler och föreningslivet blir mer aktivt i civilsamhället.
- Metoder för spridning av nyheter och kunskap och medias roll i samhället.
- Kunskap om hur jämställdhet kan främjas inom familjen, på arbetsplatsen och i samhället och hur genderaspekten blir en naturlig del i alla beslut.
- Erfarenhetsutbyte kring frågor om asyl och migration.
- Frågor kring miljömässigt och ekonomiskt hållbar infrastruktur.
- Frågor kring urban utveckling och regional utjämning.
- Olika teman inom miljöområdet.
- Hur kan turkarnas historiska roll och erfarenheter på Balkan komma ansträngningar för främjande av varaktig fred till godo idag?
- Erhålla kunskap om hur historiska, religiösa, kulturella och sociala mönster och föreställningar har uppkommit och hur de har sammanflätats på Balkan.

- Säkerhetspolitiska och ekonomiska läget i Svartahavsregionen.
- Kan Turkiet vara plattform för ökade kontakter i Centralasien ?

De föreslagna ämnesområden ger en indikation på vad som kan vara relevant för centret att ägna sig åt. Givetvis har centret inte möjlighet att hålla konferenser, seminariet etc inom alla dessa områden under den första tiden. Uppräkningen kan tjäna som en slags meny till centret och dess ledning när verksamheten startas.

Vid planering av olika aktiviteter är det naturligt att centret har kontakt med ambassaden i Ankara, Forskningsinstitutet och Handelskontoret. Centret kommer att ha ett brett kontaktnät och för genomförande av olika aktiviteter kommer centret att samverka med myndigheter, organisationer och aktörer i Sverige, övriga EU, Turkiet och i regionen.

Centrets ledning och personal

Chefen för centret kallas direktör. Hon/han skall vara svensk medborgare och utses av regeringen på viss tid , exempelvis fyra år med möjlighet till förlängning.

Det ställs höga krav på den person som leder centret. Direktören skall vara en bra organisatör och ha god samarbetsförmåga. Hon/han bör ha kännedom om regionen. Direktören skall ha lätt för att skapa sig ett välfungerande kontaktnät både lokalt, regionalt och bland relevanta institutioner och aktörer i Sverige och inom EU. Hon/han bör ha god analytisk förmåga och utmärkta kunskaper i engelska. Erfarenhet av utlandsanställning och/eller internationell förhandling är önskvärd.

Dessutom bör arbete i ledande ställning inom statsförvaltningen eller näringslivet vara meriterande.

En utsänd program-/administrativ handläggare arbetar i samråd med direktören med programverksamheten i centret. Dessutom skulle denna person kunna ha ansvar för administrationen för hela myndigheten, dvs redovisningen till UD, kontakter med Statens Fastighetsverk mm.

När centrets verksamhet växer i omfattning anställs ytterligare en utsänd programhandläggare. Vid centret skulle totalt tre utsända behövas till en kostnad av c:a 3 - 3,5 miljoner kr/år. Här följer förslag på tjänster med lokalanställd personal:

En lokalanställd programhandläggare med goda kunskaper i det lokala språket skulle anställas från början. Ytterligare en lokalanställd programhandläggare skulle kunna anställas efter en tid. En lokalanställd ekonomi- och administrativ assistent bistår program-/administrativa handläggaren. En sekreterare och en chaufför med även administrativa uppgifter skulle anställas samt en lokal- & köksansvarig som bistås av två personer.

Förslaget skulle innebära åtta lokalanställda till en kostnad av c:a 2 miljoner kr/år. Dessutom tillkommer övriga kostnader för centrets verksamhet och avskrivningar på c:a 1 - 1,5 miljon kr/år.

Centret skall ledas av en styrelse vars ordförande utses av regeringen. Övriga styrelseledamöter utses av regeringskansliet. Styrelsen bör bestå förutom av ordföranden av högst 7 andra ledamöter och med

direktören som föredragande. Ledamöterna har erfarenheter och kunnande som ger styrelsen stark och relevant kompetens.

Det bör av praktiska skäl finnas en kontaktpunkt i Stockholm för centret och för dess styrelse. En idé skulle kunna vara att samordna med Forskningsinstitutets Stockholmskansli.

I detta sammanhang vill jag betona vikten av att centrets styrelse uppmuntrar initiativ till att en lokal vänförening för centret grundas. Tänkbara intressenter skulle kunna vara svenska och turkiska företagare i Istanbul, SWEA , turkiska medborgare som arbetat eller studerat i Sverige m.fl.

Målgrupp och önskat resultat för centret

Målgrupperna finns på alla nivåer i de turkiska och svenska samhällena samt i olika samhällsgrupper i Turkiets närliggande regioner. Det är inte möjligt att en konferens skall tillfredsställa alla målgruppers önskemål. Däremot kommer olika intressen att tillgodoses ju fler skiftande aktiviteter som centret ordnar.

Aktuella målgrupper är exempelvis kommunpolitiker, forskare inom olika discipliner, folkrörelser såsom kvinnoorganisationer och idébundna organisationer, utbildare, lagstiftare, barn- och ungdomsarbetare, företagare som skall konkurrera på den gemensamma marknaden, journalister och beslutsfattare på Balkan.

Önskat resultat är att deltagarna i ett seminarium eller konferens får ett ökat kunnande och förståelse genom givande presentationer och

konstruktiv diskussion. Deltagarna bör uppmuntras att sprida sina nyvunna erfarenheter vidare till en bred krets, inte bara till sin arbetsplats eller organisation.

Centret bör ha en hemsida där t.ex. slutsatser från en konferens kan dokumenteras. Ibland kan det även vara aktuellt med en tryckt publikation.

Lönat konsulat

Jag anser att vi behöver en diplomatisk närvaro i form av ett lönat konsulat. Dessutom är det i dagsläget nödvändigt för centrets, Svenska forskningsinstitutet och handelskontorets verksamhet.

Konsuln blir myndighetschef och bistås då av t.ex. den utsända program-/administrativa handläggaren och lokalanställda. Chefens uppgifter är att ha det övergripande ledningsansvaret för den konsulära verksamheten, särskilt schengenviseringar. Hon/han ansvarar för övrig asyl- och migrationspolitisk verksamhet. Dessutom har chefen övergripande ansvar för budget, administration, förvaltning, näringslivsfrämjande och övriga chefsuppgifter som inte faller på centret.

Tjänsten förutsätter mycket god organisationsförmåga, samarbetsförmåga och mycket goda språkkunskaper samt erfarenhet av migrationspolitiska frågor och IT-kompetens.

Sverige kräver visering för turkiska medborgare. Generalkonsulatet har årligen utfärdat 6000-7000 viseringar och cirka 350 uppehålls- och

arbetstillstånd. Konsulatet kommer att kunna utfärda viseringar enligt Schengen-avtalet. Enligt reglerna bör den sökande begära visering hos det lands myndighet dit huvudmålet för resan är. Det är svårt att uppskatta hur Schengen-avtalet kommer att påverka antalet viseringsansökningar. Antalet intervjuer för uppehålls- och arbetstillstånd beror på hur arbetsfördelningen ter sig mellan konsulatet och ambassaden i Ankara.

För migrationsverksamheten behövs ytterligare en tjänsteman för att hantera den dagliga verksamheten med viseringar. Beroende på säkerhetskrav avgörs på vilken behörighetsnivå utsända respektive lokalanställda får arbeta med det datoriserade ärendehanteringssystemet för utlänningsärenden där bl.a. Schengen-information finns.

Dessutom föreslås att tre lokalanställda viseringsassistenter anställs. Någon eller några av dem skulle även kunna ägna viss tid åt nödvändig socialkonsulär verksamhet samt kunna hålla intervjuer för uppehålls- och arbetstillstånd. Det är viktigt att de får relevant utbildning för att kunna utföra sina olika arbetsuppgifter.

Fastigheten

Fastigheten, det s k Svenska palatset, som idag inrymmer generalkonsulatet skall vara kvar i svensk ägo. Tanken är att det nyinrättade centret skall ha sin hemvist där. Dessutom kommer migrationsverksamheten att vara kvar i fastigheten.

Generalkonsulns tjänstebostad på översta våningen skulle kunna delas och blir två lägenheter. Den mellersta våningen används för

representation och för t.ex. sammankomster som centret ordnar. Någon del skulle även kunna fungera som tjänsterum för centret. På bottenvåningen finns arbetsplatser för centret och migrationsverksamheten.

Skulle det visa sig finnas behov av ytterligare kontorsutrymmen är källarvåningen idag delvis utnyttjad.

Statens fastighetsverket har satt hyran för hela fastigheten till f.n. 1,7 miljon kr/år. Dessutom tillkommer kostnader för fastighetsskötsel och bevakning med cirka 0,6 miljon kr /år.

I den intilliggande byggnaden, Dragomanhuset, har Svenska forskningsinstitutet sin verksamhet. Där finns också ett auditorium med 40-50 sittplatser. Institutet förhandlar självt med Fastighetsverket om sina hyresvillkor. Myndighetschefen, centret, handelskontoret, och Forskningsinstitutet bör kunna samordna sina aktiviteter så att representationslokaler och auditoriet kan utnyttjas på ett bra sätt.

Finansiering

Tanken är att centret finansieras med internationellt biståndsmedel, utgiftsområde 7. Centrets verksamhet rymms inom de biståndspolitiska målen som riksdagen har fastställt. För centrets programverksamhet, personal och hyreskostnaden torde en budget på cirka 15 miljoner kr per år vara realistisk.

Tjänsten som konsul skulle bli möjlig t.ex. genom att en tjänst med asyl- och migrationspolitiska arbetsuppgifter flyttas till Istanbul, från

förslagsvis Ankara. Utgiftsområde 8 (Invandrare och flyktingar) har cirka 10 sådana utlandstjänster där tjänstemannen skall ha ett mer övergripande ansvar för asyl- och migrationsfrågor.

Finansieringen av en viseringstjänsteman och lokalanställda viseringsassistenter skulle kunna ske genom utgiftsområde 5 (Utrikesförvaltningen och internationell samverkan).

Utvärdering och revision

Centrets styrelse skall regelbundet utvärdera centrets verksamhet. Styrelsen måste bevaka att centrets aktiviteter överensstämmer med det mandat centret har. Det är viktigt att det förs en dialog mellan direktören och styrelsen så att konstruktiv kritik och förslag snabbt kan omvandlas till handling.

Direktören måste utvärdera pågående och genomförda projekt och se till att den ekonomiska övervakningen sker löpande. Hon/han skall ha ansvaret för centrets budgetarbete och analys av det ekonomiska resultatet. Nyttan i relation till kostnaden bör alltid utvärderas. Deltagarnas behållning av t.ex. en konferens bör undersökas.

Utvärdering och revision följer i övrigt regeringskansliets sedvanliga rutiner.

Relation till Turkiet

Mitt förslag om ett center som en del av ett konsulat faller inom ramen för 1963 års Wienkonvention om konsulära förbindelser. Ett konsulats

uppgift är bl.a. att främja utvecklingen av kommersiella, ekonomiska, kulturella och vetenskapliga förbindelser i det mottagande landet.

Jag har via underhandskontakter förstått att Turkiet inte kommer ha principiella invändningar om Sverige vid nästa chefsbyte avser utse en konsul till myndighetschef. Turkiet visar ett stort intresse för centrets tänkbara aktiviteter och man ställer sig positivt till samarbetet.

På lång sikt tror jag att det vore idé att centret arbetar för att ett bilateralt avtal träffas mellan Sverige och Turkiet om centrets verksamhet.

Bilaga: Förslag på tjänster

Centrets utsända

- Direktör
- Program- och administrativ handläggare
- Programhandläggare

Centrets lokalanställda

- Programhandläggare
- Programhandläggare
- Ekonomi- och administrativ assistent
- Sekreterare
- Chaufför/administration
- Lokal- och köksansvarig
- Lokalvårdare/köksbiträde
- Lokalvårdare/köksbiträde

Konsulatets utsända

- Konsul
- Viseringstjänsteman (eventuellt lokalanställd)

Konsulatets lokalanställda

- Viseringsassistent
- Viseringsassistent/UAT-intervjuer
- Viseringsassistent/socialkonsulär tjänsteman